

مراقب فعالیت آنلاین خود باشید، اینترنت فراموش کار نیست!

محققان توصیه می‌کنند که کاربران مواظب محتوای مطالب آنلاین خود باشند؛ چراکه فعلا هیچ تکنولوژی خاصی برای از بین بردن کامل مطالب بایگانی شده آنلاین وجود ندارد و ممکن است بعدا از اظهارات خود پشیمان شوند!

محققان توصیه می‌کنند که کاربران مواظب محتوای مطالب آنلاین خود باشند؛ چراکه فعلا هیچ تکنولوژی خاصی برای از بین بردن کامل مطالب بایگانی شده آنلاین وجود ندارد و ممکن است بعدا از اظهارات خود پشیمان شوند!

ستاره سمائی: #171؛ مطالب اینترنتی با مداد نوشته نشده، مارک! با جوهر نوشته شده. این دیالوگ معروفی از فیلم #171؛ شبکه اجتماعی؛ است که یکی از اعضای شبکه اجتماعی به موسس فیس‌بوک، مارک زوکربرگ، گفته و مفومش این است: مواظب نوشته‌های آنلاین‌تان باشید، چون نمی‌توانید آنها را پاک کنید!

اما به گزارش نیوساینتیست، برخی محققان در صدد هستند امکان #171؛ فراموشی؛ را هم برای مواردی که در اینترنت به اشتراک می‌گذاریم، قائل شوند؛ در واقع آنها قصد دارند از لحاظ تکنیکی، چیزی شبیه به تاریخ انقضا برای مطالب ایجاد کنند.

در حال حاضر با این‌که هنوز دسترسی‌های جاه‌طلبانه تکنیکی مانند این مورد محقق نشده، اما همه ما می‌توانیم مطالبی را که در اینترنت می‌گذاریم، کنترل کنیم؛ فقط کافی است برخی از موارد را که از همان دهه 1980 / 1360، هم‌زمان با پیدایش اینترنت مطرح بوده، بیشتر تمرین کنیم و به خاطر بسپاریم.

خاطره‌ای که دیگر نیست

یوسنت را ببینید: در سال 1980 / 1359 تاسیس شد که همان هسته اصلی فهرست ایمیل‌ها و فوروم‌های آنلاین امروزی است. عمده یوسنت توسط شرکتی به نام #171؛ Deja News؛ راه‌اندازی شد.

قواعد یوسنت بر اساس این ایده شکل گرفته بود که هر پست عجیب و غریبی ممکن است برای آیندگان حفظ شود و همین، شرکت را ترغیب کرد تا پیغام‌هایی که شامل موضوع خاصی در تیترا بودند، تحت الگوی کلی #171؛ X-No-Archive؛ بایگانی نکند. کاربرها همچنین می‌توانستند پست‌های خودشان را از بخش آرشیو، تحت عنوان #171؛ nuking؛ حذف کنند.

وقتی Deja News هم‌زمان با تغییر هزاره گرفتار مشکلات مالی شد، بایگانی‌اش خیلی سریع توسط گوگل خریداری شد که بایگانی را طبقه‌بندی کرد اما همچنان به خواسته کاربران، برای بایگانی کردن پیغام‌ها، احترام گذاشت و هنوز همان روال را رعایت می‌کند.

فهرست کردن

در مقایسه با Deja News، نه بایگانی و نه پیشنهاد nuking، دو راه ساده که به‌یاد آوردن‌های اینترنت را در کل کاهش می‌دهد، وجود ندارد و همان عاملیت مشابه در بیشتر وبسایت‌های امروزی رعایت می‌شود. گوگل هم به مدیران شبکه اجازه داده تا برای صفحات وب خود تاریخ دقیق مشخص کنند چراکه این صفحات مدت زمان زیادی در فهرست باقی نمی‌ماندند، البته در بیشتر شبکه‌های اجتماعی و فوروم‌های آنلاین نیز کاربران اجازه دارند پست‌های خودشان را حذف کنند.

این شیوه می‌تواند مفید باشد. دانا بوید، جامعه‌شناس اینترنت در تحقیقات میکروسافت در کمبریج، ماساچوست که روی نوجوانان تحقیق می‌کند، می‌گوید برخی نوجوانان این تحقیق گفته‌اند که ممکن است بعد از ارسال پست‌هایشان، خیلی زود آن‌ها را حذف کنند. که این یعنی، فقط فرد گیرنده آن را خواهد دید.

چنین رفتارهایی استثنا هستند. بیشتر ما از دکمه Delete برای پست‌های خودمان استفاده نمی‌کنیم مگر آن‌که در موارد خاص، احساس کنیم زیادی بحث‌برانگیز شده و چوب‌ختمان هم پر شده است!

البته بیشتر وبسایت‌های امروزی راه فراموشی را چندان آسان نکرده‌اند، و این فرضیه را ایجاد می‌کنند که ما می‌خواهیم همه‌چیز تا همیشه حفظ شود و در خاطره اینترنت بماند.

اما برای آن دسته از کاربرانی که بیشتر روزشان را آنلاین می‌گذرانند، چوب‌خشان هم روز به روز پرت‌تر می‌شود. اگر می‌خواهیم بیشترین

کنترل را بر میراث آنلاین مان داشته باشیم، به تکنولوژی خاصی برای انتشار مطالب اینترنتی نیاز داریم که قانون فراموشی را هم به طور استاندارد بداند؛ تا بتوانیم با مداد بنویسیم، نه خودکار!